

ת"פ 8900/11/22 - מדינת ישראל נגד אנדריי אחרמייב, אברהם אזאוי

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 8900-11-22 מדינת ישראל נ' אחרמייב (עציר)
ואח'

בפני	כבוד השופטת סימי פלג קימלוב
בעניין:	המאשימה
	נגד
הנאשמים	1. אנדריי אחרמייב 2. אברהם אזאוי (עציר)

גזר דין

כתב האישום המתוקן

1. הנאשמים הודו בעובדות כתב האישום המתוקן הכולל ארבעה אישומים כמפורט להלן:

אישום מספר 1 (נאשם 1 בלבד)

על פי עובדות אישום זה ביום 31.8.22 סמוך לשעה 15:50 הגיע הנאשם 1 לרחוב קרן היסוד בקריית ביאליק (להלן: "המקום") כשהוא נוהג ברכב מסוג פורד פוקוס אשר בבעלותו בפועל וכשהוא מחזיק סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל של 0.1389 גרם נטו. במקום פגש הנאשם בליאור כהן (להלן: "ליאור") ומסר לו את הסמים. בתמורה, מסר ליאור לנאשם 1 סך של 100 ₪.

בגין אישום זה הורשע הנאשם 1 בעבירות של סחר בסם מסוכן- עבירה לפי סעיפים 13 ו- 19א לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג - 1973 (להלן: "פקודת הסמים"), עבירה של החזקת סם מסוכן שלא לשימוש עצמי - עבירה לפי סעיפים 7(א) + 7(ג) רישא לפקודת הסמים.

אישום מספר 2 (נאשם 1 בלבד)

על פי עובדות אישום זה ביום 1.9.22 סמוך לשעה 17:55 הגיע נאשם 1 סמוך לרחוב הברוש 15 בקריית מוצקין כשהוא נוהג ברכב מסוג פיג'ו אשר בבעלותו כשהוא מחזיק סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל כולל של 0.5074 גרם נטו כל זאת שלא לצריכתו העצמית. במקום פגש נאשם 1 את יוסי מלכה (להלן: "יוסי") ומסר לו את הסמים. בתמורה, מסר יוסי לנאשם 1 סך של 300 ₪.

בגין אישום זה הורשע הנאשם בעבירות של סחר בסם מסוכן - עבירה לפי סעיף 13 ו - 19א לפקודת הסמים וכן עבירה של החזקת סם מסוכן שלא לשימוש עצמי - עבירה לפי סעיף 7(א) + 7(ג) רישא לפקודת הסמים.

אישום מספר 3 (נאשם 2 בלבד)

על פי עובדות אישום זה במועדים הרלוונטיים לכתב האישום החזיק הנאשם 2 בבית ברחוב חיים בקריית ביאליק. במועד שאינו ידוע למאשימה ועד ליום 13.10.22 החזיק הנאשם 2 בבית בחדר המקלחת סמים מסוכנים שלא לצריכתו העצמית כמפורט להלן:

2 אריזות של סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 50.62 גרם בתוך גרב.

6 אריזות של סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל של 2.9682 גרם נטו בתוך קופסת פלסטיק.

סם מסוכן מסוג חשיש במשקל של 46.20 גרם נטו עטוף חלקית בפלסטיק נצמד.

עוד באותו יום סמוך לשעה 18:30 שוחחו תמזי חיחינשוילי (להלן: "תמזי") ונאשם 2 בטלפון וקבעו להיפגש לצורך ביצוע עסקת סמים מסוכנים.

בהמשך למתואר סמוך לשעה 19:00 הגיע הנאשם 2 לרחוב שדה בוקר בקריית אתא כשהוא נוסע ברכב מסוג הונדה כשהוא מחזיק 7 אריזות של סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל כולל של 1.984 גרם כשאחת מהן מכילה סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל של 0.4984 גרם נטו (להלן: "האריזה").

במקום פגש הנאשם 2 בתמזי ומסר לו את האריזה בתמורה, מסר תמזי לנאשם 2 סך של 350 ₪.

בגין אישום זה הורשע הנאשם 2 בעבירות של סחר בסם מסוכן - עבירה לפי סעיפים 13 ו - 19א לפקודת הסמים וכן בעבירה של החזקת סם מסוכן שלא בשימוש עצמי - עבירה לפי סעיפים 7(א) + 7(ג) רישא לפקודת הסמים.

אישום מספר 4 (לנאשם 2 בלבד)

על פי עובדות אישום זה במהלך חודשים ספטמבר ואוקטובר 2022, סחר הנאשם 2 בסם מסוכן באופן שסיפק סם מסוכן מסוג קוקאין לתמזי בתמורה לתשלום זאת לאחר ששוחח עמו בטלפון וסיכם עמו פרטים בנוגע לכמות ומחיר הסם הכל כמפורט להלן:

בתאריך 20.9.22 ברחוב שדה בוקר בקריית אתא, סמוך לשעה 12:55 מכר הנאשם 2 לתמזי סם מסוג קוקאין במשקל של כ - 0.30 גרם בתמורה לסך כספי של 300 ₪.

בתאריך 3.10.22 בסמוך לבית האבות בקריית אתא, סמוך לשעה 12:55 מכר הנאשם 2 לתמזי סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל של 0.30 גרם בתמורה לסך כספי של 300 ₪.

בגין אישום זה הורשע הנאשם 2 בעבירה של סחר בסם מסוכן - עבירה לפי סעיפים 13 ו - 19 לפקודת הסמים.

2. כאמור, הנאשם הורשעו בעובדות כתב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון דיוני. טרם שמיעת הטיעונים לעונש בשים לב לעתירת המאשימה בית המשפט הכריז על הנאשמים כסוחרי סמים.

טיעוני המאשימה לעונש

3. במסגרת הראיות לעונש הוגש גיליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם 2. כמו כן הגישה ב"כ המאשימה טיעונים לעונש בכתב - ת/1. בטיעוניה לעונש הדגישה ב"כ המאשימה את הפגיעה בערכים חברתיים מוגנים כתוצאה ממעשיהם של הנאשמים וטענה שכל אחד מהנאשמים ביצעו באופן בלעדי באישומים בהם הורשע. הנאשמים כך נטען ביצעו את מעשיהם מתוך בצע כסף וביקשו להתעשר על חשבון פגיעה בשלום הציבור והחברה והפצת נגע הסמים. ב"כ המאשימה הפנתה בטיעוניה לפסיקה התואמת את עתירתה העונשית בתיק זה ביחס לכל אחד מהנאשמים. בשים לב לאמור עתרה המאשימה למתחמי ענישה כמפורט:

נאשם 1 - מתחם ענישה שנע בין עונש של 8 חודשי מאסר ועד לעונש של 18 חודשי מאסר.

נאשם 2 - מתחם ענישה שנע בין עונש של 3 שנות מאסר ועד לעונש של 5 שנות מאסר.

באשר לעונשם של הנאשמים בתוך מתחם העונש ההולם טענה המאשימה כי לנאשם 1 אין הרשעות קודמות ועברו הפלילי נקי וכי לנאשם 2 עבר פלילי מכביד לרבות הרשעה משנת 2011 בעבירת סמים. לפיכך, עתרה המאשימה לגבי נאשם 1 לקביעת עונשו בתחתית מתחם הענישה לו עתרה ובאשר לנאשם 2 לקבוע את עונשו באמצעו של מתחם העונש לו עתרה ביחס אליו. ביחס לשני הנאשמים עתרה המאשימה לעונש של מאסר על תנאי ארוך ומשמעותי, קנס כספי וכן עתרה לחילוט הרכוש התפוס כמפורט בכתב האישום המתוקן ביחס לנאשם 2. לעניין שווי הרכוש טענה ב"כ המאשימה כי הקטנוע לא שימש לביצוע העבירה אך שעה שהנאשם הוכרז כסוחר סמים הרי חזקה על הנאשם להוכיח שהרכוש לא מהווה שכר לעבירה.

4. ב"כ הנאשם הגיש במסגרת הראיות לעונש מסמכים מ"בית חם" המלמדים על כך שהנאשם 2 מכור לסמים וניסה להשתחרר לחלופת מעצר אך הדבר לא צלח (נ/1). ב"כ הנאשם טען כנגד מתחם הענישה לו עותרת המאשימה וטען כי אינה תואמת את מדיניות הענישה הנוהגת. הסנגור טען שמדובר בעסקאות קטנות שהתמורה להם קטנה ונמוכה. הנאשם עצור תקופה ממושכת ועל כן ניתן להסתפק בתקופת מעצרו והדגיש כי לראשונה נשלח למאסר מאחורי סורג וברית. באשר לנאשם 2 טען ב"כ הנאשם הרי שמתחם הענישה לו עותרת המאשימה אינו הולם את מדיניות הענישה והפנה לפסיקה רלוונטית. בנסיבות תיק זה כך נטען, מתחם העונש ההולם נע בין עונש

של 18 חודשי מאסר בפועל ועד לעונש של 36 חודשי מאסר בפועל ברף העליון והפנה לפסיקה ההולמת והתואם את המתחם. באשר לעברו הפלילי של הנאשם, הרי שמדובר בעבר ישן אשר ההרשעה התיישנה. ביחס לחילוט הרי שטוען ב"כ הנאשם שלא נעשתה חקירה כלכלית לא מבחינת שווי הרכוש ולא מהבחינה כיצד קנה את הרכוש. כמו כן הדבר נכון לגבי שרשרת הזהב וכן לגבי הקטנוע שלא ידוע ערך הרכוש. הנאשם כך נטען עתיד להינשא ובת זוגו בהריון. בנסיבות אלה טוען הסנגור, ניתן להסתפק ברכיבי ענישה אחרים.

5. הנאשם אחד אמר בדברו כי הוא מצטער. הנאשם 2 אמר שהוא מצטער ומבקש שיקום וביקש שבית המשפט ימליץ על שיקום.

דין והכרעה

6. כאמור בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, קביעת מתחם העונש ההולם תיעשה בהתאם לעקרון ההלימה (הוא העיקרון המנחה בענישה), תוך התחשבות בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, בערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצועה, במידת הפגיעה בהם ובמדיניות הענישה הנוהגת.

7. מכלול מעשיהם של הנאשמים מהווה "אירוע" אחד ביחס לכל אחד מהם כך שאישום 1 ואישום 2 מהווים אירוע אחד באשר לנאשם 1 ואישומים 3 ואישום 4 מהווים אירוע אחד ביחס לנאשם 2. בגיהו של כל אירוע יש לקבוע מתחם עונש אחד נפרד. אפנה לעניין זה לע"פ 8641/12 מוחמד סעד נ' מדינת ישראל, (05.08.2013).

8. בכל הנוגע לערכים החברתיים המוגנים אשר נפגעו כתוצאה ממעשיהם של הנאשמים הרי שמדובר בהגנה על ערכים חברתיים על שלומו של הציבור, בריאותו, ביטחונו האישי ועל רכשו. הדברים מקבלים משנה תוקף ככל שעסקינן בעבירת הסחר, כאשר העונש בצד העבירה מלמד על כך שהמחוקק ראה בעבירות סחר בסמים חמורות.

9. בבחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, נתתי דעתי בראש ובראשונה לסוג הסם אותו החזיקו הנאשמים. באשר לנאשם 1 הרי שמדובר בשני אישומים במועדים שונים ובם מסוג קוקאין כאשר במועד אחד 31.8.22 סחר הנאשם במשקל של 0.1389 גרם נטו בתמורה לסכום של 100 ₪. באישום השני הורשע הנאשם בסחר בסם מסוג קוקאין במשקל של 0.5074 גרם נטו בתמורה לסכום של 300 ₪. באשר לנאשם מספר 2 הרי שהנאשם סחר בסם מסוכן מסוג קוקאין כעולה מאישום מספר 3 באופן שהחזיק שבע אריזות של סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל כולל של 1.9843 גרם נטו כשאחת מהן הכילה קוקאין במשקל כולל של 0.4984 גרם נטו בתמורה לסכום של 300 ₪. כמו כן החזיק הנאשם 2 בביתו בחדר המקלחת סם מסוג קוקאין במשקל של 50.62 גרם נטו בתוך גרב, שש אריזות של סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל של 2.9682 גרם נטו בתוך קופסת פלסטיק, סם מסוכן מסוג חשיש במשקל של 46.20 גרם נטו עטוף חלקית בפלסטיק נצמד. באשר לאישום הרביעי, הנאשם 2 סחר בסם מסוכן מסוג קוקאין במשקל של 0.30 גרם בתמורה לסכום של 300 ₪. כמו כן במועד אחר בסמוך לבית האבות בקרית אתא מכר הנאשם 2 סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 0.30 גרם בתמורה לסך כספי של 300 ₪.

10. באשר למדיניות הענישה הנהוגה בגין החזקה של סם מסוכן מסוג הרואין או קוקאין שלא לצריכה עצמית, בכמויות של עשרות גרמים, כבר קבע בית משפט העליון בע"פ 4592/15 אשר מסעוד פדידה נ' מדינת ישראל (8.2.16) כדלקמן -

"מסקירת הפסיקה בנושא עולה, כי אמנם קיים גיוון רב בענישה, אולם במקרים העוסקים בהחזקת סם מסוכן מסוג הרואין או קוקאין שלא לצריכה עצמית, בכמות של עשרות גרמים, נע טווח הענישה בין שלוש לחמש שנות מאסר (ע"פ 8820/14 זהר שחר נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (2015) בפסקה 12 וההפניות שם; 1313/14 גמאל בהתימי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (2015); עניין פיצו, בפסקה 14 וההפניות שם; ע"פ 5374/12 אברג'יל נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (2013); ע"פ 11469/05 מדינת ישראל נ' עייש [פורסם בנבו] (2006); 5958/13 גיא שרגא סבג נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (2014); 4203/14 אליהו כהן נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (2015))."

11. ברע"פ 1273/08 **חמאמדה נ' מדינת ישראל** (11.2.08), אישר בית המשפט העליון את פסק דינו של בית המשפט המחוזי, אשר דחה ערעור על פסק דינו של בית משפט השלום שהשית על נאשם בעל עבר מכביד, שהורשע על יסוד הודאתו בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית (נתפס כשהוא מחזיק סם מסוכן מסוג הרואין במשקל 32.3857 גרם, סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 1.3588 גרם, וסם מסוכן מסוג חשיש במשקל 9.2808 גרם) וצירף תיק נוסף בו הודה בהחזקת סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל של 2.3 גרם וסם מסוכן מסוג קנבוס במשקל 14 גרם, 12 חודשי מאסר בפועל, תוך הפעלה בחופף של מאסר על תנאי בן 8 חודשים.

12. באשר למדיניות הענישה אפנה למקרים הבאים אשר בעיקר מדובר בסמים קשים גם מסוג קקואין והרואין (אציין כי נסיבות התיק בלפני חמורות יותר מנסיבות פסקי הדין המצויינים):

ברע"פ 6374/08 **גנני נ' מדינת ישראל** (6.2.12), התקבל ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי אשר קיבל את ערעור המדינה על קולת העונש והשית על נאשם שהודה והורשע בעבירה של החזקת סם מסוג חשיש במשקל 1693.24 גרם נטו שלא לשימוש עצמי עונש של 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות תחת 12 חודשי מאסר על תנאי שהשית בית המשפט השלום. בית המשפט העליון קבע כי ככל שהנאשם ריצה את צו השל"צ שהושת עליו, לא ניתן להטיל עליו עונש מאסר בעת הערעור.

רע"פ 894/16 **שלום פרץ נ' מדינת ישראל** (10.2.16) בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירה של החזקת סם מסוג קוקאין במשקל של 31.05 גרם נטו, שלא לצריכה עצמית, ונידון ל-15 חודשי מאסר בפועל. ערכאת הערעור מצאה את המתחם שנקבע בבית משפט השלום (15 חודשי מאסר ועד-36 חודשי מאסר) כמשקף נכונה את מדיניות הענישה הנהוגת, ובית המשפט העליון ציין כי מדובר בעונש ראוי ומאוזן.

ברע"פ 5354/12 **קובר נ' מדינת ישראל** (12.7.12) דחה בית המשפט העליון בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי, שדחה את הערעור על גזר דינו של בית משפט השלום, שבו נגזרו 14 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה, קנס ופסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה, על נאשם שהורשע בהחזקת 37.96 גרם קוקאין.

עפ"ג 7474-09-17 **מדינת ישראל נ' שגב** (26.2.17) בו הורשע נאשם בעבירה של החזקת סם מסוג קוקאין במשקל של 31.37 גרם, ולאור הליך שיקום משמעותי נידון הנאשם ל-6 חודשי עבודות שירות.

ברע"פ 1425/15 **טבול נ' מדינת ישראל** (5.3.15) דחה בית המשפט העליון בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי, בו התקבל ערעורה של המדינה ועונשו של המבקש, שהורשע בהחזקת 38.375 גרם קוקאין הועמד על שנים-עשר חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה וקנס.

ת"פ 40959-05-19 **מדינת ישראל נ' גבאי** - הורשע נאשם בהחזקת 20 גרם של סם מסוכן מסוג קוקאין ובנוסף הורשע בהחזקת סם מסוג קנבוס במקומות שונים בביתו ובמספרה השייכת לאביו. נקבע מתחם ענישה שבין 9 חודשי מאסר שניתן לשאת בדרך של עבודות שירות במקרים מתאימים ועד לעונש של 24 חודשי מאסר בפועל ברף העליון. על הנאשם הושת עונש של 5 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות בשל חריגה משיקולי שיקום.

עפ"ג 4757-09-12 **דהן נ' מדינת ישראל** (21.3.13) נידון עניינו של נאשם שהורשע בהחזקת סם מסוג קוקאין במשקל של 17.2 גרם נטו מחולק ל-6 אריזות ונידון ל-12 חודשי מאסר בפועל.

ת"פ 4162-12-22 **מדינת ישראל נ' נדא** (28.12.22) - נאשם הורשע בהחזקת סמים מסוכנים (ללא עבירה של סחר בסמים) ובית המשפט קבע מתחם ענישה שבין 20 חודשי מאסר בפועל ועד לעונש של 40 חודשי מאסר בפועל וקבע את עונשו של הנאשם לעונש של 23 חודשי מאסר בפועל.

13. **אשר על כן אני קובעת כי מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם מספר 1 - אישומים 1 ו- 2 נע בין עונש של 6 חודשי מאסר שניתן במקרים מסוימים לשאת בדרך של עבודות שירות לבין עונש של 12 חודשי מאסר בפועל ברף העליון.**

בעניינו של הנאשם 2 - אישומים 3 ו- 4 אני קובעת כי מתחם העונש ההולם נע בין עונש של 24 חודשי מאסר בפועל ועד לעונש של 40 חודשי מאסר בפועל ברף העליון.

14. **בנסיבות תיק זה לא מצאתי לנכון לחרוג ממתחם העונש ההולם אותו קבעתי לקולא או לחומרא.**

15. **באשר לעונשם של הנאשמים לקחתי בחשבון את העובדה שהנאשמים הודו ולקחו אחריות על מעשיהם. כמו כן לקחתי בחשבון ביחס לנאשם 1 את העובדה כי עברו נקי ולפיכך אני סבורה שיש מקום לקבוע את עונשו בתחתית מתחם העונש אותו קבעתי בעניינו תוך שלקחתי בחשבון גם את העובדה שהנאשם עצור תקופה ממושכת ותנאי מעצר קשים מתנאי מאסר. ביחס לנאשם 2 הרי שבעברו הרשעות קודמות. יחד עם זאת יש לציין כי עברו הפלילי כולל אמנם הרשעות בעבירות סמים אך הרשעתו האחרונה משנת 2011 דבר שלפחות על פניו מלמד כי תקופה ממושכת הנאשם לא הסתבך בפלילים. גם בעניינו של נאשם זה לקחתי בחשבון את העובדה שהוא עצור תקופה**

ממושכת. כמו כן לקחתי בחשבון את אישור הפנייה ל"בית חם" שהוגש על ידי ב"כ הנאשם בעניינו של הנאשם 2.

אין ספק שיש לאבחן בין עונשו של נאשם 1 לבין הנאשם 2. מתחם העונש ההולם שקבעתי משקף בצורה מובהקת את ההבדלים מבחינת נסיבות ביצוע העבירות בין שני הנאשמים. כמו כן הרי שמתבקשת גם אבחנה בין עונשו של נאשם 1 ונאשם 2 בתוך מתחם העונש ההולם.

16. באשר להכרזה על הנאשמים סוחרי סמים הרי שלצורך הכרזה על הנאשם כסוחר סמים נדרשת המאשימה להוכיח שהתקיימו שני תנאים. התנאי הראשון כי מדובר ב"עבירת סמים" ואין מחלוקת כי תנאי זה מתקיים בעניינו לאור העבירות בהן הורשע הנאשם. התנאי השני עניינו כי "הנידון הפיק רווח מעבירה של עסקת סמים או שהיה אמור להפיק רווח מעבירה כאמור".

בית המשפט הכריז על הנאשמים סוחרי סמים וזאת ללא התנגדות ב"כ הנאשם.

17. פקודת הסמים מורה בעניין חילוט רכוש:

מיום 3.8.1979 תיקון מס' 1

ס"ח תשל"ט מס' 941 מיום 3.8.1979 עמ' 135 (ה"ח 1377)

30. מותר להעמיד אדם לדין לפני בית משפט שלום בשל החזקת סם מסוכן או שימוש בו בעבירה על הוראות פקודה זו בשל עבירה לפי פקודה זו, ומשהורשע בו יוטל עליו עונש שאינו עולה על מאסר שלוש שנים או קנס עשרת אלפים לירות חמישים אלף לירות.

מיום 3.7.1985

תיקון מס' 2

ס"ח תשמ"ה מס' 1149 מיום 3.7.1985 עמ' 140 (ה"ח 1709)

ביטול סעיף 30

הנוסח הקודם:

שיפוט בית משפט שלום

חזקות

31. במשפט נגד אדם על עבירה לפי פקודה זו או תקנות לפיה

עמוד 7

.....

(תיקון מ

(6) קבע בית המשפט לפי סעיף 36א(ב) שנידון הוא סוחר סמים -

(א) כל רכוש של אדם כאמור, ורכוש של בן זוגו ושל ילדיו אשר טרם מלאו להם עשרים ואחת שנים, וכן רכוש של אדם אחר שהנידון מימן את רכישתו או העבירו לאותו אדם ללא תמורה, ייראה כרכוש של הנידון שהושג בעבירה של עסקת סמים, אלא אם כן הוכיח הנידון אחד מאלה:

(אא) האמצעים להשגת הרכוש היו חוקיים;

(בב) הרכוש הגיע לידי או לידי בעליו לא מאוחר משמונה שנים שקדמו ליום הגשת כתב האישום בשל העבירה שעליה נדון;

(ב) כל רכוש שנמצא בחזקתו או בחשבונו של הנידון ייראה כרכוש שלו אלא אם כן הוכיח שהרכוש הוא של זולתו, שאינו אחד האנשים המפורטים בפסקה (א)."

חילוט

"36א. (א) הורשע אדם בעבירה של עסקת סמים, יצווה בית המשפט, זולת אם סבר שלא לעשות כן מנימוקים מיוחדים שיפרט, כי בנוסף לכל עונש יחולט לאוצר המדינה כל רכוש שהוא -

(1) רכוש ששימש או נועד לשמש כאמצעי לביצוע העבירה או ששימש או נועד לשמש כדי לאפשר את ביצוע העבירה;

(2) רכוש שהושג, במישרין או בעקיפין, כשכר העבירה או כתוצאה מביצוע העבירה, או שיועד לכך.

לענין פסקאות (1) ו-(2) -

'ביצוע העבירה' - לרבות ביצוע כל עבירה אחרת של עסקת סמים, אף אם לא הורשע בה הנידון, ובלבד שהיא קשורה לעבירה שבה הוא הורשע.

(ב) בית המשפט שהרשיע אדם בעבירה של עסקת סמים והוכח לו כי הנידון הפיק רווח מעבירה של עסקת סמים או שהיה אמור להפיק רווח מעבירה כאמור, יקבע בהכרעת הדין, על פי בקשת תובע, שהנידון הוא סוחר סמים ומשעשה כן - יצווה בגזר הדין, כי בנוסף לכל עונש יחולט לאוצר המדינה כל רכוש של הנידון שהושג בעבירה של עסקת סמים, אלא אם כן סבר שלא לעשות כן מנימוקים מיוחדים שיפרט.

(ג) לא יצווה בית משפט על חילוט כאמור בסעיף זה אלא לאחר שנתן לנידון וכן אם הם ידועים לבעל הרכוש, למי שהרכוש נמצא בחזקתו או בשליטתו ולמי שטוען לזכות ברכוש (להלן - הטוען לזכות ברכוש), הזדמנות להשמיע את טענותיהם".

עבירה של **עסקת סמים** מוגדרת בסעיף 1 לפקודת הסמים:

"עבירה של עסקת סמים - עבירה לפי פקודה זו שעושה מאסר עשרים שנים או יותר".

18. בענייננו, הנאשמים הודו והורשעו בעבירות של סחר במסמים מסוכני והחזקת סמים שלא לצריכה עצמית. בהתאם לסעיף 36א לפקודה, הכרזה על אדם כ"סוחר סמים" מקימה קביעה של חילוט כל הרכוש שהושג כתוצאה מביצוע העבירה ומביאה לתוצאה נוספת, בהתאם לסעיף 31(6) לפקודה, הקובע חזקה לפיה כל רכושו של סוחר הסמים ושל בני משפחתו הקרובים הוא רכוש שהושג בעבירה, זולת רכוש שלגביו הוכח אחרת, כמפורט בחוק.

באשר לחילוט לפי סעיף 36א (א) לפקודה, כאמור הוכחה הדרישה של הרשעה בעבירה של עסקת סמים.

19. בהתאם לסעיף 31(6) לפקודה, תוצאת הכרזה זו היא שכל רכושו של הנאשם מוחזק כרכוש שהושג בעבירה של עסקת סמים, אלא אם הוכיח הנאשם, כי הגיע אליו בדרכים כשרות.

בית המשפט הכיר, בצורך להגן על הקניין כפי שעולה מחוק יסוד כבוד האדם וחירותו כשיקול לצמצום סמכות החילוט הרחבה בעבירות סמים וכך נפסק בע"פ 7376/02 **ירון כהן נ' מדינת ישראל**, פ"ד נז (4) 558:

"אם כן, החוק קובע איזון בין האינטרס הציבורי שבניהול מלחמה יעילה בנגע הסמים בדרך של חילוט רכוש ששימש לעבירה או שהושג בעבירה, לבין האינטרס הפרטי-קנייני של בעל הזכויות באותו רכוש (ראו והשוו רע"פ 1792/99 גאלי נ' משטרת ישראל). איזון זה משתקף בבחירתו של המחוקק לקבוע עילות חילוט המתקיימות מקום שבו נעשה ברכוש שימוש אסור, או שהרכוש הושג בדרך פסולה, אך בד בבד להעניק זכות שימוע לבעל הזכויות ברכוש וכן לקבוע סייגים והגנות אשר יש בהם כדי להבטיח כי חילוטו של הרכוש לא ייעשה, כאשר אין בו כדי להגשים תכלית ראויה, או שהוא פוגע באופן בלתי מידתי או בלתי צודק בבעל הזכויות ברכוש".

מכאן, כי החילוט **אינו אוטומטי** ובית המשפט מחויב להפעיל שיקול דעת בכל מקרה ומקרה.

לעניין זה אפנה לעפ"ג מדינת ישראל נ' אלטר (17.12.22) ולדברים שנקבעו שם:

"הליך החילוט פוגע ביכולתם הכלכלית של עברייני הסמים, נוטל מידיהם את הרווחים שהפיקו, את יכולת המימון של עסקאות סמים עתידיות ומהווה אמצעי להשגת תכליות נוספות כמו ההרתעה והגמול. אך בצד זאת, משום שהיקף הרכוש החשוף לסנקציה זו אינו מוגבל ועוצמת הפגיעה בזכות הקניין

שזכתה להגנה חוקתית בחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו היא משמעותית, נקבעו בפקודת הסמים ובחוקים אחרים מנגנוני איזון כדי להגן על אינטרסים נוספים בעלי משקל (ע"פ 4496/04 מוחמד עלי מחג'נה נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (11.9.05)); בש"פ 6817/07 מדינת ישראל נ' יוסף סיטבון, פסקה 34 (31.10.07)."

...

"אף שמקובל כי החילוט אינו עונש במובנו הקלאסי עדיין לחילוט קיים: "היבט עונשי, והוא בא להטיל סנקציה נוספת על עבריון הסמים, בנוסף לכל עונש אחר שיוטל עליו" (בש"פ 2757/03 סלמאן נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (30.4.2003)) כאמור, התכליות העומדות ביסוד החילוט הן רבות ומגוונות. לעניין חילוטו של רכוש אסור התכלית המרכזית היא מניעתית, ואילו לעניין רכוש שהושג במעשה עבירה הרי התכלית היא "הוצאת בלעו של גזלן מפיו" (ע"פ 7598/95 בן שטרית נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(2) 385, 410 (1998)); ע"פ 4980/07 כהן נ' מדינת ישראל, פסקה 45 (4.11.2010)); ובאשר לחילוטו של רכוש ששימש או נועד לשמש לביצועה של עבירה מקובל כי התכלית העיקרית היא עונשית/הרתעתית: "תכליתו של החילוט לפי הפקודה היא בעיקרה תכלית הרתעתית, לאמור: הוא נועד לאיין את התמריץ לביצוע עבירות סמים..." (ע"א 7376/02 ירון כהן נ' מדינת ישראל, פ"ד נז(4) 558, עמ' 573 (2003)). רק לאחרונה נקבע:

"חילוט תקבולי עבירה דומה במהותו להשבה, ובסוג חילוט זה מתקיים קשר בין ערך הרכוש המחולט ובין התועלת שהופקה מן העבירה. מנגד, חילוט חפץ ששימש לצורך ביצוע עבירה הוא מעין עונש, והקשר בין ערך הרכוש המחולט ובין התועלת שהופקה מן העבירה הוא מקרי כאשר עסקינן בחילוט מסוג זה" (בש"פ 8331/21 עלי אבו שלבק נ' מדינת ישראל, פסקה 15 (16.1.22)).

מכאן, שעה שעסקינן בחילוטו של רכוש ששימש לביצוע העבירה ואשר הושג כדין ע"י הנאשם והזיקה בינו לבין העבירה וביצועה היא מקרית, ההצדקה העיקרית העומדת ביסוד חילוט מסוג זה היא עונשית ומבוססת על שיקולי ההרתעה והגמול (ראו: **שילה ענבר "חילוט אמצעים לביצוע עבירה - מבחן הזיקה המהותית"** "משפט מפתח גיליון דצמבר 2015, 43, 46)). משזו התכלית המצדיקה את חילוט דירת המשיב, נכון וראוי להקפיד כי החילוט ישתלב עם יתר רכיבי הענישה ולא יביא ולהטלת עונש כולל חמור שאינו הולם את חומרת מעשי הנאשם:

" אולם, אותה סמכות חילוט היא סמכות שברשות, ובטרם יעשה בה בית המשפט שימוש, הוא מצווה לתת את דעתו גם על השלכותיה, וכיצד היא משתלבת במערך רכיביו האחרים של העונש. אכן, בנסיבות אחרות ראוי גם ראוי היה להורות על חילוט המכונית, אולם משנגזר למערער עונש מאסר, אותו אני מציע להאריך, סבורני כי בית המשפט המחוזי היה רשאי לקבוע כי

**בחילוט גלומה הכבדה מעבר לנדרש, ועל כן נכון להימנע ממנה" (ע"פ
6234/03 מדינת ישראל נ' זיתאוי, פסקה 6 (3.5.2005)), ראו גם : ע"פ
1000/15 אשרף אבו אלחוזה נ' מדינת ישראל, פסקה 23 (3.7.15).**

20. בענייננו מבקשת המאשימה את חילוט הרכוש כמפורט בכתב האישום המתוקן: כסף מזומן בסך כולל של 3,150 ₪ שנתפס על נאשם 2 ואני סבורה שבעניין סכום כסף זה יש מקום להורות על חילוטו, החזקה בעניין חילוט משתלבת עם פעילותו העבריינית של הנאשם והסנגור אף לא הביע התנגדות לחילוט סכום הכסף. באשר לשרשרת וצמיד שנתפסו בבית, לא מצאתי כל אסמכתא על אף החזקה שבחוק כי מדובר ברכוש שמקורו בביצוע עבירה ואף אציין כי לא הוגש כל אומדן או הערכת שווי השרשרת והצמיד על מנת שבית המשפט יוכל להתרשם מכך לצורך קביעה כי יש לחלט תכשיטים אלו.

באשר לאופנוע שבבעלות הנאשם 2 גם בעניין זה לא נקבה המאשימה בשווי של הרכוש. לכך אוסיף כי מאישום מספר 3 עולה כי הנאשם 2 הגיע למקום המפגש לצורך ביצוע עסקת הסמים כשהוא נוסע ברכב מסוג הונדה. באשר לאישום מספר 4 הרי שכלל לא צוין שהנאשם 2 ביצע את העבירות עם האופנוע. הגם שלא הוגשו מסמכים בעניין רכישת האופנוע, הרי שלא מצאתי לנכון לקבוע דיון לצורך בירור. האופנוע כך נטען נרכש למעלה מ - 8 שנים ולטעמי הגם שהכרזתי על הנאשם סוחר סמים אינני סבורה שיש להורות על חילוט האופנוע ואני סבורה שניתן לחייב בענישה כלכלית את הנאשם באמצעות רכיבי ענישה אחרים.

21. **אשר על כן אני גוזרת את עונשם של הנאשמים לעונשים הבאים:**

נאשם 1:

7 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו של הנאשם מיום 13.10.22

6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו של הנאשם והתנאי הוא שלא יעבור עבירת סמים מסוג פשע על פי פקודת הסמים ויורשע בה.

קנס בסכום של 4,000 ₪ אשר ישולם ב - 5 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.7.23 ובכל 1 לחודש שלאחר מכן. אי עמידה באחד מתשלומי הקנס תעמיד את יתרת הקנס לפירעון מיידי.

אני מחייבת את הנאשם בהתחייבות כספית להימנע מעבירת סמים מסוג פשע לתקופה של שלוש שנים ובסכום של 2,000 ₪.

נאשם 2:

30 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו של הנאשם מיום 13.10.22

6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו של הנאשם והתנאי הוא שלא יעבור עבירת סמים מסוג פשע על פי פקודת הסמים ויורשע בה.

קנס בסכום של 10,000 ₪ או 3 חודשי מאסר תמורתו אשר ישולם ב - 10 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.10.23 ובכל 1 לחודש שלאחר מכן. אי עמידה באחד מתשלומי הקנס תעמיד את יתרת הקנס לפירעון מיידי.

אני מחייבת את הנאשם בהתחייבות כספית להימנע מעבירת סמים מסוג פשע לתקופה של שלוש שנים ובסכום של 4,000 ₪.

אני מורה על חילוט סכום כסף שנתפס אצל הנאשם 2 לטובת קרן החילוט בסכום של 3,150 ₪.

לבקשת נאשם 2 מומלץ לשלטונות שב"ס כי ישבצו את הנאשם בהליך טיפולי ייעודי .

ביחס לשני הנאשמים ככל שישנם מוצגים שיש להשיבם לבעליהם לרבות רכוש שנתפס וקבעתי כי אין לחלט בהתאם להחלטתי בתום תקופת הערעור.

הסמים - יושמדו בתום תקופת הערעור.

זכות ערעור בתוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, ג' אייר תשפ"ג, 24 אפריל 2023, בנוכחות הצדדים.